

IN MEMORIAM



JÖRG BUTZ

☀ 8 SEPTEMBER 1959

† 11 JANUARI 2009

Op zoek naar een nieuwe trainer coach voor Dames 1 kwam ik in December 2006 bij toeval in contact met Jörg Butz. Al gauw had ik in de gaten dat we een grote vis op hockey gebied aan de haak hadden. Zijn eerste presentatie was indrukwekkend. Niet alleen de 4.500 verschillende hockeyoefeningen die hij zelf had uitgewerkt, de 108 verschillende strafcorner varianten die hij op zijn laptop had staan welke waren gespeeld tijdens de Olympische Spelen in Athene, maar ook zijn visie over hoe een club als Hisalis zich kon ontwikkelen tot een gezonde stabiele vereniging waren to-the-point en duidelijk. Een bliksembezoek bij de toenmalige voorzitter Theo Borgert resulteerde al binnen 5 minuten in groen licht.

Jörg had een indrukwekkende staat van dienst. Bijna 15 jaar heeft hij op het hoogste niveau in Duitsland (Bundesliga) gespeeld zowel op het veld als in de zaal. Als veelvuldig Duits zaalhokeyinternational was zaalhokey zijn passie, volgens hem een combinatie van stratego en schaken maar dan met bal en stick. Verder was hij toen verantwoordelijk voor het totale hockey opleidingsplan binnen de DHB alsmede de complete trainersstaf van de vertegenwoordigende elftallen, taken die hij de laatste jaren al had neergelegd.

Mijn grootste uitdaging was hoe Jörg bij de club te halen, immers hij had de grote verenigingen in Nederland en Duitsland voor het uitzoeken. Jörg verkoos een kleine club met ambitie boven een grote club met potentie. Vanuit het niets iets opbouwen en spelers beter maken was wat hem veel voldoening gaf. Het opbouwen van een goede persoonlijke band met hem, leek mij de beste weg om hem niet alleen bij de club te krijgen, maar ook zo lang mogelijk voor de club te behouden.

Eerst twee keer en dit seizoen zelfs drie keer per week reed hij vanuit Schwalmtal bijna 3 uur naar Lisse om training te geven. Na 5 of 6 uur op het trainingsveld te hebben gestaan kwam hij altijd bij ons een warme maaltijd eten. En dan kwamen ook de verhalen over zijn gezin, zijn vrouw Mechtold en dochter Lisa (14). Verder was het hockey, hockey en hockey. Soms kroop hij achter de computer en werden tot ver na middernacht speelsystemen van zaalhokey-wedstrijden geanalyseerd en uitgelegd.

Jörg was een bevoegen en zeer gepassioneerde trainer en coach met enorm veel kennis van het spelletje. Zijn insteek was simpel: nooit stilstaan tijdens de training en minimaal 400 balcontacten per training van 1,5 uur. Zijn trainingen mits met goede inzet uitgevoerd, waren zeer inspannend en hadden resultaat, je zag spelers met de week beter worden. Onvoldoende trainingsinzet irriteerde hem mateloos.

Zijn hockeysuccessen bij Hisalis kwamen al gauw. De eerste thuiswedstrijd van ons net gepromoveerde Dames 1, en volgens velen de gedoodverfde degradant, tegen Pollux D1, zijn vorige vereniging en één van de titelkandidaten, werd een élatante 5-0 overwinning. Ondanks dat de complete voorhoede was weggefallen werd dat seizoen een uitstekende 6^e plaats behaald in het eerste jaar in de 3^e Klasse. Dit seizoen bereikte hij met MC1 de Subtop en met MB1 zelfs de Topklasse. Memorabel waren de overwinningen dit seizoen van Dames 1 in de thuiswedstrijd tegen Maarssen en in de uitwedstrijd tegen Voorhout, waarbij zijn tactisch coachen de wedstrijd in het voordeel van Hisalis deed kantelen.

Tijdens de eerste zaalhockeywedstrijd als coach van MB1 oogstte het team veel respect. In een loodzware poule met o.a. Amsterdam, Hurley, Pinoké en Rood Wit wist MB1, onder het oog van veel scouts van andere topverenigingen, Amsterdam in de eerste helft op 0-0 te houden. Het resultaat was een telefoontje van de Duitse Hockeybond op maandag dat een grote club uit Amsterdam zich gemeld had of hij daar zaalhockeycoach wilde worden.

Hier genoot Jörg enorm van, want hij was (nog) meer dan ik wellicht besepte een gevoelsmens.

Zelf kon hij ook een aardig balletje slaan. Voor de wedstrijd had hij geen moeite om bij het inslaan van de keeper 10 keer achter elkaar de bal vanaf de rand van de cirkel in de linker kruising te slaan. Ook Heren 2 kan hierover meepraten. Vorig seizoen viel hij een keer in en posteerde hij zichzelf in de cirkel van de tegenpartij. Zijn actie radius beperkte zich tot één meter naar links en één meter naar rechts. Twee keer werd hij aangespeeld en lag de bal in het doel voordat medespelers, tegenstanders en de keeper het beseften. Dit seizoen werd in de eerste thuiswedstrijd van Heren 2 al het doelpunt van het jaar gescoord. Ver op eigen helft bij de zijlijn zag Jörg Andreas Lehmann vrij staan in de cirkel van de tegenpartij. Een scoop deed de bal in de stick van Andy belanden die vervolgens geen moeite had te scoren.

Wij kennen Jörg als een aimabel persoon, die met iedereen, bekend of onbekend, een gesprek aan knoopte in dat mengelmoesje van Nederlands en Duits. Bij het openingsfeest van het nieuwe clubhuis vorig seizoen had ik thuis gezegd dat ik de hele avond een beetje op Jörg zou letten omdat hij nog bijna niemand kende. In werkelijkheid heb ik hem de hele avond niet gesproken en zag ik hem dansen en praten met speelsters van Dames 2 en MA1.

Een vriendelijk woord, respect en waardering waren voor hem belangrijk. Geldelijk gewin of materiële zaken deden hem weinig.

De verschillende gebeurtenissen binnen de club van de laatste tijd hebben hem diep geraakt.

En in zijn vrije tijd? Dan hockeyde hij zelf. Zo ook afgelopen zondag. Met Pollux Heren 4 deed hij mee in de zaal. In de wedstrijd tegen Voorne ging alles perfect, maar in de daaropvolgende wedstrijd tegen Spirit sloeg het noodlot toe.

Met zijn heengaan hebben wij als familie niet alleen een zeer dierbare huisvriend verloren, maar de hockeywereld zal één van de meest bevoegen en gepassioneerde hockeytrainers moeten missen.

Wij wensen Mechtold en Lisa veel sterkte bij het verwerken van dit enorme verlies.

Bert de Jong